

عنوان مقاله:

بررسی و شناسایی آسیب پذیری بافت های فرسوده شهری از دیدگاه مشارکت های مردمی در فرایند بهبود و نوسازی بافت فرسوده

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران های طبیعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محدثه حامدی - دانشجوی دکتری مدیریت بحران، پژوهشگاه شاخص پژوه-دانشگاه اصفهان

اسدالله کارنما - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده مساحتی حدود 17000 هکتار از کل مساحت شهرهای ایران را بافتهای فرسوده به خوداختصاص داده اند و جمعیتی حدود 7 میلیون نفر را در خود جای داده اند که از نظر خصوصياتی همچون ساختار شبکه ارتباطی ناکارآمد و ناکافی، عدم رعایت معیارهای فنی و مهندسی در ساخت بنا، فقدان تاسیسات و تجهیزات شهری، فرسوده بودن بناها، کمبودفضاهای باز، عدم مقاومت در برابر زلزله و ... در شرایط بسیارنامناسبی قرار گرفته اند. تجربه سالیان در امر بهسازی، نوسازی و ساماندهی بافت های فرسوده شهری نشان می دهد که بدون استفاده از رویکرد مشارکتی نمی توان پیشرفتی در این امر حاصل کرد. بررسی تجارب طرحهای شهری موفق در دنیا حاکی از بکارگیری الگوهایبسیار گوناگونیست که با بهره گیری حداکثر از مشارکت مردم، بکارگیری راه حلهای متعدد و متنوع در مواجهه با مسایل چند وجهی و استفاده از بازخوردهای متعدد و اصلاح تصمیمات به برنا مه ریزی و طراحی منطقی و هماهنگ باخواستهای گروه های ذینفع و ذینفوذ می انجامد. واقعیت این است که مشارکت کلید اصلی اجرای طرح های توسعه شهری در سطح کشور می باشد. یکی از علل اساسی به بن بست رسیدن هر طرحی، ریشه در بی توجهی به مشارکت و سهم قابل توجه مردم و نهادهای محلی در اجرا دارد. میزان بالای آسیب پذیری این مناطق بیش از پیش ضرورت مشارکت های مردمی را در مبحث بهبود و نوسازی بافت های فرسوده شهری را نشان می دهد. در این پژوهش با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی و مطالعات اسنادی و کتابخانه ای به بررسی بافت های فرسوده شهری از دیدگاه مشارکت های مردمی در فرایند بهبود و نوسازی بافت فرسوده پرداخته خواهد شد ودر ادامه در جهت کاهش موانع و بهبود مشارکت های مردمی به ارائه راهکارها و شناسایی موانع پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، زلزله، مشارکت های مردمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/252281>

